

Kerro mulle taivaan tähti

Kerro mulle taivaan tähti,
missä lienee sun majasi,
missä viivyt matkallasi,
kesäaikana oleilet,
saavut jälleen syksyöinä,
poistat pimeyden valolla.

Kerro mulle taivaan tähti,
onko kuussa sun kotisi?
Siellä vietät pitkät päivät,
kesät heilteiset oleilet,
mutta kun on syksyilta,
mulle tuikutat valoa.

Kuuhut veitikka iloinen

Kuuhut kultainen kujeili,
lasten kanssa leikitteli,
väliin pilvien raosta,
aivan hiljaa kurkisteli,
sitten toisinaan todella,
näkyi naama kirkkaanlainen,
joka maisemat hopeo,
kaunisteli kaikki paikat.

Iski silmääkin salassa,
hymy loisti naamassansa,
kun se iltaisin osasi,
tulla taasen taivahalle,
meidän ihmisten valoksi,
uniemme vartiaksi,
antaa loistetta pihaille,
sadun hohteen maisemalle.

Revontulet loistelevat

Revontulet loistelevat,
valot kummat ja ihanat,
sihisevät leimahtaen,
värein kirkkahin kisaavat.

Pakkasyönä Pohjan puolla
alkaa näytelmä näkyvä,
loistaa loimut kaunehimmat,

yössä mustassa lumoten.

Mene, katso taivahalle,
näet valkeat ritarit
jotka kirmaa ratsuillansa,
yli taivahan tasaisen.

Eipä liene näytelmätä
missään kauniipaa esillä,
kuin on taivaantulten loimu,
Lapin leiskuvat valoset.

Kuukin keltainen kumotti

Kuukin kultainen kumotti,
hopeainen kiekko loisti,
tuolla taivahan katolla,
tähtitarhan keskustassa.

Kuu niin kainosti hymyili,
piiloutuikin pilven alle,
kunnes kurkisti kujeillen,
leikkien näin lasten kanssa.

Kuuhut kultainen katosi
haalistuen kalpeaksi,
kun taas aurinko heräsi,
päivänpaisteen alkaessa.

Tuikki tähti taivahalla

Tuikki tähti taivahalla,
valo veikeä välähti,
monta muuta on keralla,
matkaamassa matkallansa.

Kuinka kaukana menossa,
kulkee tähti taivahalla,
kuka sinne sen lähetti,
kuka pisti tuikkimahan.

Tähtitaivaalla monia,
ihmettä niin kaikenlaista,
jota järki ei käsitä,
äly keksi merkitystä.